

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.543 van 26 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, met vast verblijfplaats in Tchiri-Yurt (Tsjetsjenië). Van 2001 tot 2002 hielp u de rebellen van uw dorp aan voedsel en medicijnen.

In februari 2002 werd u samen met uw broers opgepakt thuis door Russische militairen. Gedurende twee weken werd u vastgehouden en ondervraagd te Goratchevodsk. U werd gedwongen bepaalde documenten te ondertekenen waarvan u de inhoud niet kent. Uiteindelijk werd u door familie vrijgekocht. U leefde vanaf toen ondergedoken bij vrienden en familie in Tsjetsjenië.

In juli 2007 werd u samen met uw broer X opgepakt toen u met een taxi naar Grozny reed. U werd door Russische militairen opgepakt en naar een onbekende plaats gebracht. Daar werd u ondervraagd en ervan verdacht samen te werken met de rebellen. Ze wilden dat u met hen

zou samenwerken. Dezelfde dag nog werden jullie vrijgelaten. Na uw vrijlating leefde u ondergedoken bij uw oom X in Sary Atagi.

U besloot het land te verlaten en vertrok naar België, waar u op 19 november 2007 asiel aanvraagde bij de Belgische autoriteiten.

U bent niet in het bezit van een Russisch paspoort.

Uw broer Askhabov Isa (OV 6.190.991) vervoegde u in België in december 2007 en vroeg eveneens asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 5 december 2007.

B. Motivering

[...]

Met betrekking tot uw persoonlijke asielverklaringen werden volgende vaststellingen gedaan:

U haalde ter staving van uw asielaanvraag problemen aan in Tsjetsjenië als resultaat van de hulp die uw broers Isa (OV 6.190.991) en Musa verstrekt zouden hebben aan de rebellen tot 2002.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u geen enkel origineel document kon neerleggen waarmee u uw identiteit, uw werkelijke verblijfssituatie of uw problemen in Tsjetsjenië kon aantonen. U legde enkel een kopie voor van het eerste blad van uw Russisch binnenlands paspoort uitgegeven in 2004.

U verklaarde dat uw origineel paspoort werd afgenomen toen u in juli 2007 gearresteerd werd (CGVS p.4). U zou het bij uw vrijlating niet teruggevraagd hebben omdat u bezig was met andere dingen (CGVS P.5).

Na uw vrijlating zou u echter wel nog een half jaar bij uw familie in Sary Atagi verbleven hebben. Hieruit dient dan ook geconcludeerd te worden dat u zich weinig moeite getroostte om uw belangrijkste identiteitsdocument opnieuw in uw bezit te krijgen en bovendien dat het weinig aannemelijk is dat u op die manier nog 6 maanden zonder enig legitimatiebewijs in de Tsjetsjeense Republiek kon blijven.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt namelijk dat in de Russische Federatie een identificatieplicht bestaat en dat iedereen ouder dan 14 jaar zich te allen tijde dient te kunnen legitimeren aan de hand van een binnenlands paspoort, een militaire kaart, een rijbewijs of elke andere identiteitskaart waar zowel een foto als de naam van de houder op vermeld staan en tevens informatie wordt gegeven over deze persoon.

Zoals hierboven reeds aangegeven kon u, behalve een kopie van het eerste blad van uw paspoort, geen enkel origineel document of bewijs voorleggen waaruit zou kunnen blijken dat u tot voor uw komst naar België (permanent) recent in Tsjetsjenië was geregistreerd en/of heeft verbleven.

Daarenboven dient gewezen te worden op de geringe bewijskracht van het door u voorgelegde document, aangezien het hier slechts een kopie betreft.

U kon uw verblijf na 2002 in Tsjetsjenië evenmin hard maken aan de hand van de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal aflegde.

Hoewel u tot 2002 nog permanent in Tchiri-Yurt woonde, slaagde u er namelijk niet in meer dan één straat te noemen die in de buurt van uw verblijfsadres lag (CGVS p.2).

U bleef verder vaag over uw verblijfplaats sinds 2002. Zo stelde u dat u sinds die periode op verschillende adressen verbleef in Tsjetsjenië en dat u nooit op één plaats woonde, maar bij verschillende familieleden (CGVS p.2). Ook over de verblijfsperiode op deze verschillende locaties bleef u erg onduidelijk (CGVS p.3).

U kon verder weinig concrete voorbeelden aanhalen van incidenten die zich in uw dorp of in uw regio zouden hebben voorgedaan tijdens de laatste jaren voor uw vertrek naar België. U had enkel gehoord van strijders die in Gikalo de controleposten organiseerden en Russische militairen doodden en Tsjetsjenen die met hen hadden samengewerkt en u haalde daarnaast enkel nog een vaag incident aan van een man uit Sary Atagi die op bezoek kwam in Tchiri-Yurt en die werd vermist. U kon over beide incidenten echter geen verdere details geven (CGVS p.8).

Gezien uw gebrek aan originele identiteitsdocumenten en gelet op de beperkte informatie die u kon geven over uw recent verblijf in Tsjetsjenië, stelt u het Commissariaat-generaal niet in staat om objectief te kunnen oordelen over uw identiteit en uw verblijf.

Tenslotte dient nog opgemerkt te worden dat u uw vluchtroute niet aannemelijk kan maken. U verklaarde dat u vanuit Sary Atagi vertrok richting Shali en dat u vervolgens naar België doorreisde.

U bleek echter niet op de hoogte te zijn van de vluchtroute nadat u Shali verliet. U weet niet waar u juist stopte en beweerde dat u bij geen enkele post werd tegengehouden (CGVS p.6-7). U weet enkel dat u twee dagen later moest overstappen in een vrachtwagen, maar u hebt er geen idee van waar u toen was en of u toen nog in Rusland was. U kan evenmin zeggen waar u na een etmaal uitstapte en waar u moest overstappen in de wagen van de Tsjetsjeen die op u stond te wachten. U bracht de nacht door in zijn wagen en werd vervolgens naar Brussel gebracht (CGVS p.6).

Gelet op het feit dat de reis vanuit Sary Atagi naar België bijna 4 dagen in beslag heeft genomen, is het echter weinig aannemelijk dat u zich helemaal niets over uw vluchtroute kan herinneren. Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u niet het minste bewijsstuk van uw beweerde vluchtroute kan aanbrengen.

Er dient geconcludeerd te worden dat u door uw algehele houding niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade vast te stellen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat ook in hoofde van uw broer Isa Askhabov (OV 6.190.991) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 28 mei 2008 aan dat zijn “dossier alleszins voldoende elementen bevat om de nodige verificaties en falsificaties te kunnen verrichten” en dat de problemen aangehaald in zijn feitenrelaas “perfect voor nadere controle in aanmerking komen”.

Het grieft hem dat de Commissaris-generaal “deze controlemogelijkheden niet effectief ter harte heeft genomen”.

Verzoeker wijst er op dat ofschoon zijn intern paspoort werd afgenomen in juli 2007, hij niettemin een fotokopij kon voorleggen van het voorblad; het buiten zijn wil niet meer kunnen voorleggen van het origineel is volgens hem, “uiteraard geen element waarop de Commissaris-generaal zich vermag te baseren om hem de vluchtelingenstatus te ontzeggen”.

Hij laat gelden dat “Verzoeker zich maar al te goed bewust is van de Catch-22 waarin hij , ingevolge de ondertussen traditioneel geworden “algehele houding” van het Commissariaat-generaal op ieder ogenblik dreigt te belanden:

- (a) *is een verhaal niet voldoende gedetailleerd, dan maakt de kandidaat-vluchteling zagezegd de controle onmogelijk (zoals in casu ten onrechte beweerd wordt);*
- (b) *is zijn verhaal wél voldoende gedetailleerd, dan wijst zulks allicht op “prefabricatie”;*
- (c) *zoekt de kandidaat-vluchteling een gulden middenweg door naast best vermogen een gebeurtenis, een lokatie of een tijdsverloop te reconstrueren (op basis van een geheugen dat met het verstrijken van maanden en jaren alsmaar bedrieglijker wordt, dan kan hij allicht wel op een “leugen”, minstens een inconsistentie betrappt worden.”*

Hij besluit dat “in het onderhavige geval het Commissariaat-generaal er zich nét iets té gemakkelijk van af maakt door verzoeker euvel te duiden dat hij zich ervoor hoedt te antwoorden op vragen indien hij dit niet met de gewenste zekerheid of accuratesse kan doen” en dat het Commissariaat-generaal naliet “(voldoende) gebruik te maken van de controlemogelijkheden die zich in het onderhavige dossier aandienen.”

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn eigen falen in concreto poogt te maskeren door de

uiteenzetting over hypthesen over de houding van de Commissaris-generaal en zijn in gebreke blijven wat betreft de controle van zijn verklaringen.

Dergelijke algemene gratuite beweringen weerleggen de door de Commissaris-generaal lastens verzoeker vastgestelde hiaten helemaal niet; deze blijven bijgevolg behouden.

Het staat buiten kijf dat verzoeker noch door documenten, noch door verklaringen zijn herkomst en verblijf in Tsjetsjenië heeft aangetoond.

Een fotokopie van een bladzijde van een binnenlands paspoort bevat immers geen enkele informatie over de verblijfplaats van verzoeker, en heeft trouwens geen bewijswaarde aangezien kopieën makkelijk te vervalsen zijn.

Bijgevolg kan aan verzoekers beweerde verblijf geen geloof worden gehecht, en a fortiori niet aan zijn beweerde problemen aldaar, wat meteen de stelling van verzoeker weerlegt dat de exacte locatie van herkomst niet doorslaggevend zou zijn voor de behandeling van zijn zaak.

De Commissaris-generaal is trouwens niet verplicht om elke mogelijke onderzoeksdaad te stellen met betrekking tot elke verklaring van verzoeker.

Indien het besluit van de bestreden beslissing in redelijkheid kan gegrond worden op een deel van de vaststellingen in het asiëldossier, kan de Commissaris-generaal volstaan met de verwijzing naar deze vaststellingen.

Verzoeker werkt trouwens ook niet uit hoe deze “verificaties en falsificaties” dan wel hadden moeten gebeuren en verliest uit het oog dat de exacte weergave van zijn feitenrelaas en mogelijke bewijsstukken in de eerste plaats door hem moeten worden geleverd.

Verzoeker gaat ook voorbij aan de bevinding dat hij zich geen moeite getroostte om zijn paspoort terug te krijgen, wat in het licht van het belang dat hieraan in de Russische Federatie wordt gehecht, een wezenlijk element is in zijn relaas.

2.3. Gelet op wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig is en dat er derhalve geen reden is om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoekers verwijzing naar “*alom gekende problemen*” is daartoe niet voldoende.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 september 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE